

Tredie Møde.

Tirsdagen den 13de November Kl. 3, 55⁴.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Efter Dagsordenen forelægger Krigsministeren „Udkast til Lov om Armeens Forsyning med Haandsthybevaaben og dertil hørende Ammunition.

Krigsministeren: Jeg har den Ære, efter Hans Majestæt Kongens Befaling, at forelægge det ærede Thing Udkast til en Lov, hvorved der begjæres en extraordinair Bevilling til Anstæffelsen af Haandsthybevaaben og den dertil hørende Ammunition. Hvor paatrængende vigtig Armeens Forsyning med nye Haandsthybevaaben er, har allerede Hans Majestæt Kongen udtalt igaar i Anledning af Rigsdagens Åbning, og jeg har ogsaa søgt at godtgjøre det ved den Motivering, som ledsager dette Udkast, og til hvilken jeg væsentlig turde henholde mig. Denne Sag er fremmet saameget, som den under de foreliggende Omstændigheder har kunnet fremmes, det vil sige saameget den kunde fremmes, saalænge der ikke forelaa en Bevilling til Anstæffelse af Haandsthybevaaben. En saadan Anstæffelse er en vanskelig Sag; mange Hensyn maae tages, inden man bestemmer sig for Modelen til et nyt Sthybevaaben, og naar denne Model engang er antagen, kan det alligevel blive nødvendigt atter at forandre den for at bringe den i Samklang med Fabrikationens Løb. Imidlertid er Sagen nu bragt paa det Standpunkt, at en ny Model om kort Tid kan antages. Regjeringen har ogsaa paa anden Maade søgt at fremme Anstæffelsen ved at udsende Officerer til det Land, hvorfra man rimeligvis vil komme til at hente disse Vaaben, nemlig de forenede Stater, hvor de største Fremskridt ere blevne gjorte i Fabrikationen af Haandsthybevaaben. Naar et sa stort Land, hvor de opfindsomme Elementer ere saa rige, er indviklet i en lang Krig, saa er det let forklarligt, at Opfindsomheden vender sig

til Krigens Fornødenheder og forlader den fredeelige Industries Gebeet. Som Følge deraf have de forenede Stater frembragt en overordentlig Mængde Opfindelser, især vedrørende Forandringer i Haandsthybevaabenets Construction, og de forenede Stater antages derfor i dette Øieblik at være det Land, som er meest fremme i denne Retning.

Jeg har havt nogen Vanskelighed ved at begrunde dette Forslag paa Armeens Organisation. Det vil være de ærede Herrer bekendt, at Armeen savner en definitiv Organisation; det har derfor været nødvendigt at lægge den blot factiske Tilstand til Grund, og denne er saaledes, at 20 Batailloner ere fuldkomment organiserede, og at 3 kun bestaae som Depoter. Jeg har da tænkt mig, at i Tilfælde af en Mobilisering de 20 Batailloner saavel som de 3, der bestaae som Depoter, vil blive bragte op hver til 1000 Mand, altsaa tilsammen til 23,000 Mand, og at man da skrider til efterhaanden at organisere en større Infanteristyrke. Jeg er saaledes kommen til at regne paa en mobiliseret Infanteristyrke af 30,000 Mand, og det er egentlig denne Styrke af 30,000 Mand, som danner Grundlaget for dette Forslag. 30,000 Mand Infanteri vil blive paaregnet ved en hvilken som helst Plan eller Organisation, som kan være tiltænkt vor Stridsmagt. Der har i tidligere Krige været et langt større Antal under Vaaben; der har været Tider, hvor over 60,000 Gøværer have været udleverede, saa at jeg troer, at hvad enten man tænker paa at organisere en større eller mindre Armee, vil under alle Omstændigheder 30,000 Mand Infanteri være det Minimum, man maa gjøre Regning paa, og jeg troer ogsaa, at det er en Styrke, som Landet vil være fuldkommen istand til at præstere. Naar man gjør Regning paa 30,000 Mand Infanteri, maa man have 40,000 Gøværer i Behov. Det vil nemlig være det ærede Thing bekendt, at i det Øieblik, en Armee mobiliseres, indkaldes strax Erstatningsmandskab, som indøves, og som øieblikkelig udfylder de Huller, som Krigen maatte frembringe i den active Armees Rækker, og der maa altsaa paaregnes strax en meget betydelig Reserve af Vaaben, for at man tilfreds-